

запасната школа, опълченцитѣ, пѣхотата, кавалерията и артилерията. Великиятъ Князь поздрави по отдѣлно частитѣ Най-накрай Н. Ц. Височество произнесе рѣчь на опълченцитѣ за значението на тѣхния юбилей. „Вие, каза Н. Ц. Височество, нѣма да бъдете забравени.“ Многохилядното население отъ околността акламираше войската. Опълченцитѣ акламираха г. Ст. Заимова, прѣдседателъ на комитета „Царь-Освободителъ,“ като организаторъ на Шипченскитѣ тържества.

Н. Ц. Височество произнесе въ вѣрме на дадения обѣдъ слѣдната високопоучителна рѣчь за българското воинство, съ прослава на учителитѣ му:

„Ваше Императорско Височество!

„Прѣди двадесетъ и петъ години храбрата руска армия подъ водителството на незабвения баща на Ваше Императорско Височество, Августейшия братъ на Царя-Освободителя почна войната за освобождението на българския народъ. По волята на Царя-Освободителя, въ Кишиневъ се положи основата на българската военна сила, като отъ българи доброволци се сформироваха дружини българско опълчение.

„Слѣдъ прѣминаването на Дунава биде сформированъ передовия отрядъ на генералъ Гурко, въ състава на който отрядъ имá щастието да влѣзе и българското опълчение. Този отрядъ съ удивителна бързина, смѣлость и рѣшителность прѣмина Балкана и достигна долините на Тунджа и Марица, посрѣщнатъ отъ прѣвъзходенъ по число храбъръ противникъ. Той трѣбваше слѣдъ славнитѣ боеве подъ Ст.-Загора и Джуранлий, да отстѣпи на Балкана, за да заеме и брани проходитѣ. На единъ слабъ отрядецъ руски войски и на дружинитѣ отъ българското опълчение